

РЕШЕНИЕ

№ 29754

гр. София, 25.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 26.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **4928**
по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административнопроцесуалния
кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на И. В. Д., срещу отказ изх. № 720/18.03.2026г. на директора на Детска
градина № 8 „Х. Б.“- В., постановен по заявление вх. № 695/13.03.2026г.

Жалбоподателят оспорва акта като незаконосъобразен, поради постановяването му в
противоречие с материалния закон и целта му.

В обстоятелствената част на жалбата посочва, че е баща на малолетното дете Я. И. Д., която е
възпитаник на ДГ № 8 „Х. Б.“ - В.. Тъй като майката на дъщеря му отказвала контакт с детето, е
поискал от ответника да му предостави подробна справка за отсъствията на Я. И. Д.,
надвишаващи 1 астрономически час, както и причините за тях (отразявани чрез медицински
бележки или по семейни причини). Вместо да изпълни законното си задължение, директорът на
ДГ № 8 „Х. Б.“- В. е постановил незаконосъобразен отказ, който не съответствал на чл. 209, т.1 от
ЗПУО и чл. 8, ал. 1 от ЗЗДет.

Спазването на правилата в детската градина включвало и нормите за присъствие, регламентирани
в Наредба № 5/03.06.2016г. за предучилищното образование. Детската градина била длъжна да
води стриктен отчет на тези присъствия и отсъствия, а той като родител имал безусловното
законово право да изисква и получава тази информация. Правото на родителя да получава
съдействие от образователната институция, в т.ч. информация за детето си било уредено, за да
може родителят да изпълнява своите задължения по чл.125, ал.1 СК. Позоваването в акта на
„правилата за защита на личните данни“, като мотив да се укрие информация за собственото му
малолетно дете, на което е законен представител било правен абсурд. По отношение на

медицинските бележки, той изисквал единствено административен контрол върху изрядността на документите, оправдаващи отсъствията на детето му.

В проведеното заседание на 26.06.2026г. И. В. Д. се явява лично и с адв. К. Л., който поддържа жалбата. По същество на спора пледира за нейното уважаване, чрез отмяна на отказа и връщане на преписката на ответника, който да осигури пълна и точна информация относно отсъствията на Я. И. Д., надвишаващи един астрономически час, съобразно искането с вх. № 695/13.03.2026 г.

Ответникът – директор на Детска градина № 8 „Х. Б.“- В., чрез процесуалния си представител адв. Б. С. оспорва жалбата, а по същество моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна.

Писмото- отговор изх. № 720/18.03.2026г. съдържало анализ на исканията на жалбоподателя, които не произтичали от приложимия материален закон- ЗПУО, регламентиращ дейността на общинската детска образователна институция, както и на вътрешния правилник за работа в детската градина. Директорът на детската градина не разполагал с правомощия да извършва контрол върху отношенията между родителите на своите възпитаници, и още по-малко да се намесва в тези отношения - каквато била действителната цел на искането на жалбоподателя. Нещо повече, жалбоподателят „изисквал“ да му се дава информация във всеки работен ден - това било свръх функция на директор на която и да е детска градина, и за такава функция нямало правен регламент в действащото законодателство. Искането на Д., директорът да проверява достоверността на представени от майката медицински документи за отсъствия по болест на детето му, нямало правен аналог в действащото позитивно право. Жалбоподателят И. В. Д. разполагал със следната информация, предоставена му от страна на директора на ДГ № 8, а именно : 1. считано от 15.12.2025г. той е получил достъп до електронния дневник на детската градина, от който в реално време получавал информация за присъствие/отсъствие на детето от учебни занятия и причина за отсъствията - както ежедневно, така и назад във времето съобразно календара на платформата; 2. с писмо на И. В. Д. са били предоставени на хартиен носител всички документи, касаещи отсъствия на детето му и причините за това. Изтъква, че искането на И. В. Д. за достъп до информация не било свързано с предоставянето на административна услуга, а писмото не притежавало белезите на индивидуален административен акт и имало единствено уведомителен характер. Претендира възстановяване на сумата за разноски, представляващи адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по заявление вх. № 635/25.02.2026г. подадено от И. В. Д. до директора на Детска градина № 8 „Х. Б.“- В., в което е обективизирано следното искане:

1. Да се предостави навременна, точна и пълна информация за всяко от отсъствията на Я. И. Д. в рамките на над 1 (един) астрономически час, без значение от причините за отсъствие на детето.

2. Да бъде информиран своевременно ако Я. И. Д. е взета от детската градина с над 1 (един) час по-рано или е доведена с над 1 (един) час по-късно от работното време на детската градина, включително и за лични празници на детето или на майката.

3. Да бъде изисквано от майката на детето да посочва конкретните часове, в които Я. И. Д. е ангажирана за посещение при специалист (социална служба, лекар и т.н.) и директора да се уверява, че извинителна бележка от съответния специалист не се използва за извинение на отсъствия на детето за по-дълъг интервал от време.

4. Да бъде информиран за всеки от случаите, които се констатира по предходната т.3.

5. Да бъде информиран своевременно и незабавно за евентуални отсъствия на детето по „семейни причини“, които не са отразени в електронния дневник.

Последвал е отговор изх. № 678/09.03.2026г. на директора на Детска градина № 8 „Х. Б.“, в който е изложено, че „детската градина няма правомощия да извършва самостоятелна преценка относно наличието на риск за детето, нито да предприема мерки за закрила извън предвидените в нормативната уредба задължения на образователната институция. Същевременно детската градина не може и не следва да бъде страна в спорните отношения между родителите. Дейността на институцията се осъществява при стриктно спазване на действащото законодателство, като предприеманите действия се съобразяват единствено с указанията и компетентните държавни органи, включително отдел „Закрила на детето“, както и с постановените актове на съда. С оглед законосъобразното изпълнение на задълженията на институцията и с цел защита на най-добрия интерес на детето, молим да ни бъде предоставена исканата информация. След запознаване с предоставените от Ваша страна документи и указания от компетентния орган, детската градина ще предприеме действия единствено в рамките на своите законово определени правомощия и ще изготви официален отговор на полученото писмо. Същевременно Ви уведомяваме, че до получаване на официална информация и указания от компетентните органи, детската градина ще продължи да изпълнява задълженията си съобразно действащата нормативна уредба и вътрешните правила на институцията, като се ръководи единствено от принципа за защита на най-добрия интерес на детето и постановените актове на компетентните органи“.

Последвало е изпращането на ново писмо вх. № 695/13.03.2026г. от И. В. Д., с което повторно е изискано от директора на Детска градина № 8 „Х. Б.“ - В. да бъде предоставена пълна и подробна информация за дъщеря му Я. И. Д., както следва:

1. Справка с всички отсъствия на детето, които са надвишавали 1 (един) астрономически час от детската градина, без значение за причините за отсъствията, считано от 01.01.2026 г. до днес.

2. Информация за всяко от отсъствията на детето в рамките на над 1 (един) астрономически час от детската градина, без значение от причините за отсъствие.

3. Информация, ако детето е взето от детската градина с над 1 (един) час по-рано или е доведено с над 1 (един) час по-късно от работното време на детската градина, включително и за лични празници на детето или на майката.

4. Да се изисква от майката да посочва конкретните часове, в които детето е ангажирано за посещение при специалист (социална служба, лекар и т.н.) и да се установява, че извинителна бележка от съответния специалист не се използва за извинение на отсъствия на детето за по-дълъг интервал от време.

5. Информация за всеки от случаите на отсъствия, считано от 25.02.2026 г. по предходната т.4 от настоящото искане.

6. Информация за евентуални отсъствия на детето по „семейни причини“, които не са отразени в електронния дневник на Детска градина № 8 „Х. Б.“.

Административното производство е приключило с издаването на отказ изх. № 720/18.03.2026г. на директора на Детска градина № 8 „Х. Б.“ - В., с който не е било удовлетворено искането на И. В. Д. да му бъде предоставена търсената от него информация за дъщеря му Я. И. Д..

В мотивите на акта е изложено дословно следното:

„Исканията Ви не произтичат от разпоредбите на действащото законодателство и надхвърлят функциите на детската градина като общинска образователна институция. Следва да се отчете и безспорното, че която и да е детска градина на територията на Република България, и в частност ДГ № 8 „Х. Б.“ - [населено място], не разполага с правомощия да осъществява контрол върху

взаимоотношенията между родителите на дете или да изпълнява индивидуални искания на единия родител, когато те не произтичат от нормативен акт, административен акт на компетентен орган или на влязъл в сила съдебен акт.

Предоставянето на информация за детето се извършва при спазване на принципа на равнопоставеност на родителите и при съобразяване е приложимото законодателство, вкл. и правилата за защита на личните данни.

Детската градина № 8 „Х. Б.“- [населено място] няма компетентност да проверява/санира медицински документи или да изисква информация за здравни посещения извън необходимото извиняване на отсъствия на детето.

Предвид горепосоченото, и занапред детската градина ще продължи да изпълнява задълженията си по реда на действащото законодателство, вътрешните си правила за дейност без да поема допълнителни задължения извън установените в закона“.

И. В. Д. е баща на малолетното дете Я. И. Д., [дата на раждане] , комуто с решение № 279/17.03.2025г. по гр.дело № 1194/2024г. на Окръжен съд- Варна, е определен режим на лични отношения с дъщеря му.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима, защото е насочена срещу индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 1 от АПК, който подлежи на съдебен контрол, подадена е от неговия адресат в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, считано от 18.03.2026г.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съдът, след като извърши проверка за законосъобразност на атакувания административен акт на основанията, сочени от оспорващия, и служебно на всички останали по чл.146 АПК, преценява следното:

На първо място, съгласно разпоредбата на чл. 257, ал. 1 от ЗПУО, орган за управление и контрол на държавните и общинските институции в системата на предучилищното и училищното образование е директорът. По силата на чл. 258, ал. 1 от ЗПУО „директорът на държавна и общинска детска градина, на държавно и общинско училище и на център за подкрепа за личностно развитие организира и контролира цялостната дейност на институцията в съответствие с правомощията, определени с държавния образователен стандарт за статута и професионалното развитие на учителите, директорите и другите педагогически специалисти“. Директорът на образователно звено действа като орган на власт по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на АПК когато осъществява правомощия, свързани с прилагането на държавния образователен стандарт, като издава заповеди, които са индивидуални административни актове по арг. и от чл. 259, ал.1 от ЗПУО.

В този смисъл не се констатира порок на волеизявлението по чл.146, т.1 от АПК.

На второ място, актът е издаден в писмена форма, но не съдържа нормативно установените в чл.59, ал.2, т.4 от АПК реквизити. Не е посочена правната квалификация на установените от ответника фактически обстоятелства. Констатира се порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който обуславя отмяна на акта /Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС; Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд/.

Отказът е издаден в противоречие със законовите изисквания относно формата и съдържанието на административния акт, съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т.4 от АПК. Резултатът от производството е писмено обективизиран, но в акта липсват правни основания за издаването му. Константна е съдебната практика, че осъществилата се фактическа обстановка следва да бъде

подведена под релевантния закон, действащ по време, място и лица за всеки конкретен случай. Несъответствието на фактите по преписката със законовите разпоредби е винаги толкова съществено нарушение, че води до ограничаване правото на защита на жалбоподателя.

Мотивите, следва да съдържат конкретни съображения, които ясно и недвусмислено да подвеждат установените от органа факти, под относимите правни норми. Липсата, непълнотата или неразбираемостта на мотивите на административния акт възпрепятстват съдебния контрол и осуетяват преценката по отношение на материалната му законосъобразност и съответствието с целта на закона. Поради това те са въздигнати от законодателя в задължителен реквизит на административния акт, чиято липса води до незаконосъобразност и е основание за неговата отмяна.

Директорът на Детска градина № 8 „Х. Б.“ - В. се е произнесъл неспазвайки чл. 59, ал. 2, т.4 от АПК, което затруднява съда да извърши всеобхватен контрол по същество за правилното приложение на материален закон /чл. 146, т. 4 от АПК/ и неговата цел /чл. 146, т. 5 от АПК/.

Актът налага определено поведение на адресата, поради което условието да е мотивиран е предпоставка за неговата законосъобразност. В атакувания акт не са посочени правните основания, които издателят му е приел за приложими спрямо искането на И. В. Д..

Недопустимо за първи път в съдебната фаза на производството от ответника да се излагат и допълнителни аргументи, като е следвало в писмена форма /чл.59, ал.2, т.4 АПК/ да се въведат всички фактически и правни основания, за да може И. В. Д. да упражни адекватно правото си на защита.

За съда не съществува процесуално задължение да предполага какви са били действителните правни съображения, поради които ответника не е удовлетворил искането на родителя. Директорът на Детска градина № 8 „Х. Б.“ - В. е бил длъжен да развие мотиви в тази насока, които трябва да бъдат в пълен унисон и с конкретна правна норма за постановяване на акта. В случая, липсва правна квалификация на отказа, поради което е невъзможно да се проследи и прецени дали правилно е бил приложен материалния закон.

На трето място, съдът за пълнота на изложението ще посочи, че отказът е издаден в противоречие с материалния закон, поради което е налице основание за отмяната му по чл.146, т.4 от АПК.

Искането за предоставяне на информация, касаеща детето на жалбоподателя, представлява извършване на административна услуга по смисъла на легалното определение, дадено в § 1, т. 2, б. „в“ от ДР на Закона за администрацията. Съгласно тази норма „административна услуга“ е извършване на други административни действия, които представляват законен интерес за физическо или юридическо лице. Съгласно § 8 от ПЗР на АПК, уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. Оттук следва, че за тези производства са приложими нормите за издаване и обжалване на индивидуални административни актове. Търсената информация представлява законен интерес за И. В. Д., която да му послужи при упражняване на негово законно право по чл.122, ал.1 СК.

Подаденото от жалбоподателя заявление вх. № 695/13.03.2026 г. е редовно и допустимо. Същото включва необходимата индивидуализация на лицето, за което се отнася - трите имена на детето, както и посочване на качеството на жалбоподателя като негов баща и законен представител. Заявлението изцяло отговаря на изискванията на чл. 29 и чл. 30, ал. 1 от АПК, има ясен предметен

обхват по материя, който без съмнение позволява на ответника да разбере в какво се изразява претенцията.

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗЗДет., всеки родител, настойник, попечител или друго лице, което полага грижи за дете може да иска и да получава съдействие от органите, а съгласно ал.2, родителите, настойниците, попечителите или другите лица, които полагат грижи за дете, имат право да бъдат информирани и консултирани за всички мерки и действия, предприемани по този закон, с изключение на случаите по чл. 13, и могат да поискат промяна на мерките при изменение на обстоятелствата.

Тъй И. В. Д., не е лишен от родителски права, несъмнено има правен интерес да получи търсената информация. Правният интерес произтича от качеството му на родител и законен представител, на когото законът предоставя правото да бъде информиран за спазването на правилата в детската градина - чл.209, т.1 ЗПУО. Налице са били предпоставките за предоставяне на исканата информация, необходима на родителя за да може да изпълнява и задълженията си, визирани в чл. 210 ЗПУО. Това е така, защото не е ограничено правото на информация за детето от родителя, комуто не е възложено упражняването на правата. Този родител не изгубва нито своето родителско качество, нито титулярството на родителските права и задължения.

Както е разяснено в мотивите на тълкувателно решение № 1/03.07.2017г. по т.дело № 1/2016г. на ОСГК на ВКС на РБ „по правило титуляр на родителските права и задължения в пълния им обем и въз основа на собствен и независим титул от този на другия родител, е всеки един от двамата родители. Законът изисква родителските права и задължения да се упражняват от родителите в интерес на детето, да се осъществяват заедно и поотделно от родителите, и по общо съгласие на родителите. В редица специални закони се изисква съвместно упражняване на родителските права, независимо от брачния статус на родителите, когато с тях се засягат особено важни за детето права и интереси (определяне на име, промяна в гражданството, издаване на паспорт и пътуване в чужбина, религиозното възпитание на детето, даване на съгласие за осиновяване)“.

Ако ответникът е считал, че спрямо детето Я. И. Д. са приложими правилата за защита на личните данни по Регламент (ЕС) 2016/679, то е било необходимо да посочи, на какво основание отказва да разкрие на бащата обработваните лични данни на дъщеря му.

Тук е мястото, съдът да посочи, че нормативно както по реда на ЗПУО, така и по Регламент (ЕС) 2016/679 е гарантирано правото на родителя да получи информация за всички мерки и действия, предприемани по отношение на детето му, чрез достъп до съставените за това документи, включително и обработваните лични данни на детето.

Следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, параграф 1, б. „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679, се допуска чрез законодателна мярка да се ограничи обхватът на

задълженията и правата, предвидени в членове 12—22 и в член 34, за да се гарантира защита на субекта на данните или на правата и свободите на други лица. Достъпът до информация от страна на родителя, е в интерес на детето, тъй като е гаранция за закрила на нормалното му физическо, умствено, нравствено и социално развитие. Предучилищното образование като процес на възпитание, социализация и обучение на децата се осъществява при взаимодействие и сътрудничество с родителите. Родителите са участници и партньори в предучилищното образование заедно с децата, учителите, директорите и другите педагогически специалисти. Те имат право да получават информация за отсъствието на детето по здравословни или по други уважителни причини, удостоверени с документ от компетентен орган, както и по семейни причини (аргумент от чл.10, ал.1 и ал.2 от Наредба № 5/03.06.2016г. за предучилищното образование).

В случая, по делото не са представени доказателства за наличие на изключенията по чл. 11а и чл. 16 от ЗЗДет. за предоставяне на информация на родителя, включително изразено несъгласие от майката Н. Ж. В. за разгласяване на данни и сведения за детето Я. И. Д..

Действително в чл. 16, ал. 1 от ЗЗДет., съществува забрана за разгласяване на сведения за дете, която може да бъде преодоляна с разрешение на съда, но тази забрана се отнася само за третите лица, а не и за родителите, какъвто е жалбоподателят. От друга страна, ако органът е считал, че в преписката се съдържат лични данни за трети лица, той е могъл да предостави копие на съответните документи със заличени лични данни на тези лица, спазвайки изискванията на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679.

Следва да се отбележи, че принципите на АПК задължават административните органи да осигурят откритост на информацията в административното производство на всички лица, които са заинтересовани от изхода му и да им осигурят равни процесуални възможности да участват в него за защита на своите права и законни интереси (чл. 8 и чл. 12, ал. 1 от АПК). В хода на процеса не се откриха правоизключващи обстоятелства, съставляващи нормативно регламентирани пречки за удовлетворяване претенцията на И. В. Д. и признаване на правото му да получи достъп до търсената от него информация за дъщеря му Я. И. Д..

В заключение, отказът на директора на Детска градина № 8 „Х. Б.“- В. е незаконосъобразен административен акт и поради наличието на основанията по чл.146, т.2, т.4 АПК, следва да бъде отменен. При условията на чл.173, ал.2 от АПК преписката се връща за ново произнасяне с мотивиран административен акт, в който в хипотезата на отказ да бъдат изложени конкретни фактически и правни основания по чл.59, ал.2, т.4 АПК, защо на И. В. Д. не се предоставя информация касаеща дъщеря му Я. И. Д..

На основание чл. 143, ал.1 от АПК, в полза на жалбоподателя се присъждат разноски, които представляват заплатени държавна такса от 5,11 евро и адвокатско

възнаграждение от 510, 00 евро на адв. К. А. Л. по договор № 2611/01.04.2026г.
Така мотивиран, на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК,
Административен съд София-град, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ *отказ изх. № 720/18.03.2026г.* на директора на Детска градина № 8 „Х. Б.“- В., постановен по заявление вх. № 695/13.03.2026г., по жалбата на И. В. Д. ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], район „С.“, [улица], ет.6, ап.20.

ВРЪЩА преписка по заявление вх. № 695/13.03.2026г. на директора на Детска градина № 8 „Х. Б.“- В., за ново разглеждане и произнасяне, съгласно мотивите на съда по приложението на материалния закон.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четиринадесет/ дневен срок за изпълнение на съдебното решение, който започва да тече от датата на влизането му в законна сила.

ОСЪЖДА Детска градина № 8 „Х. Б.“- В. с адрес: [населено място], [улица], да заплати на И. В. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място], район „С.“, [улица], ет.6, ап.20, сумата от 515, 11 евро (петстотин и петнадесет евро и единадесет цента), на основание чл.143, ал.1 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщенията за постановяването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

Съдия: